

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Τήν 10.45 ὥραν τῆς Παρασκευῆς, 12^{ης} /25^{ης} Μαρτίου 2016, ἐτελέσθη εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Δοξολογία ἐπί τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821.

Ταύτης τῆς Δοξολογίας προέστη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καί μοναχῶν ἐπί παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη καί τῇ συμμετοχῇ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καί τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἑλληνορθόδοξου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς τήν Δοξολογίαν ταύτην ἀνεπέμφθη εὐχαριστήριος προσευχή εἰς τόν Θεόν διά τήν βοήθειαν Αὐτοῦ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐκ τοῦ ἀπηνουῖς καί σκληροῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας καί δέησις ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πατέρων ἡμῶν τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων κατά τούς χρόνους τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἄμα τῷ τέλει τῆς Δοξολογίας ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε κλῆρον τε καί λαόν διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Ἐξοχώτατε Πρέσβυ καί Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

κ. Γεώργιε Ζαχαριουδάκη,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ ἐτήσιος ἐόρτιος μνήμη τῆς 25^{ης} Μαρτίου τοῦ 1821 ἀποτελεῖ γεγονός παγκοσμίου καί διαχρονικῆς σημασίας. Καί τοῦτο, διότι οἱ ἀθλοφόροι ἀγωνισταί τῆς ἐθνεγερσίας τοῦ 1821, κατά τῆς Ὀθωμανικῆς τυραννίδος, ἀνεδείχθησαν ἀνεπανάληπτα πρότυπα ἡρωϊσμοῦ καί αὐτοθυσίας ὑπέρ τοῦ ὑπερτάτου καί πανιέρου ἀγαθοῦ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀφ' ἑνός καί τῆς ἐλευθερίας ἀφ' ἑτέρου.

Πηγή ἀκένωτος ἐμπνεύσεως τῶν ἐξεγερθέντων ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 ἦσαν κατά κοινήν ὁμολογίαν τό πνευματικόν μέγεθος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί ἰδίᾳ τῆς Χριστιανικῆς Ὀρθόδοξου Πίστεως. Αὐτό τοῦλάχιστον διατρανώνουν αἱ μεγάλαι μορφαί τοῦ 21, ὡς τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, τοῦ Κολοκοτρῶνη, τοῦ Μακρυγιάννη καί πολλῶν ἄλλων.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά ὑπογραμμίζωμεν τοῦτο, διότι ἡ σύγχρονος δηλονότι ἡ

τῆς νέας τάξεως ἀντίληψις περί θείων καί φυσικῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, ὡς τῆς ἐλευθερίας καί τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἐμφορεῖται ἀπό κίνητρα ἐτελοδοξίας, ἀναρχίας καί κτισματολατρείας.

Ἡ ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος Ἑλληνική Ἐπανάστασις τοῦ 21, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν ζῆ καί ὑπάρχει διά τήν θνητήν αὐτοῦ σάρκα, ἀλλά μᾶλλον διά τό ἀνυπέρβλητον μεγαλεῖον τῆς θεοειδοῦς αὐτοῦ ψυχῆς. «Τί γάρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐάν τόν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τήν δέ ψυχήν αὐτοῦ ζημιωθῆ;» (Ματθ. 16, 26). Τούτου ἕνεκεν ἡ ἐκ τῆς τέφρας παλιγεννεσία τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τῶν Ρωμαίων, μαρτυρεῖται καί ὑπό τῶν ἐπιγραφῶν ἐπί τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἡ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Γεραρά ἡμῶν Ἀδελφότης, ὀλοθύμως συμμετέχουσα εἰς τήν ἐόρτιον ταύτην μνήμην τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ γένους τε καί ἔθνους ἡμῶν, σύσσωμος κατήλθεν εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν εἰς τόν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα Σωτήρα ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ἐπί τῆ προσγενομένη τῷ ἔθνει ἡμῶν θείᾳ εὐεργεσίᾳ. Ἔτι δέ ἱκετηρίους ἐντεύξεις καί δεήσεις ἀνέπεμψεν ὑπέρ αἰωνίου ἀναπαύσεως, ἐν χώρᾳ ζώντων τῶν ψυχῶν τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος ἠρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοῦ εὐσεβοῦς γένους τε καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων πεσόντων καί μαρτυρικῶς ἀναιρεθέντων.

Ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, καυχωμένη ἐν Κυρίῳ ἐπί τῆ συμβολῆ αὐτῆς ὡς καί τῆ συμμετοχῆ τῶν πιστῶν αὐτῆς τέκνων κληρικῶν τε καί λαϊκῶν εἰς τόν ὑπέρ ἐλευθερίας ἢ θανάτου ἱερόν τοῦτον ἀγῶνα, πρεπόντως γεραίρει τήν μνήμην αὐτῶν καί εὐγνωμόνως τιμᾷ τόν νικητήριον θρίαμβον τῆς ἐθνεγερείας τοῦ 1821 διά τῆς σημερινῆς ἐπετείου.

Ἐπί δέ τούτοις ἐπιτρέψατε ἡμῖν, ὅπως ὑψώσωμεν τό ποτήριον ἡμῶν εὐχαρίστως ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω ἡ 25ῃ Μαρτίου 1821!

Ζήτω τό εὐσεβές καί βασιλικόν γένος τῶν Ρωμαίων!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικῆ ἡμῶν Ἀδελφότης!

Ὡσαύτως προσεφώνησεν ὁ κ. Γενικός Πρόξενος τό μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Παυλοπούλου ὡς ἔπεται:

Εορτάζουμε την πιο καθοριστική στιγμή της σύγχρονης Ιστορίας μας, την «Ανάσταση» του Γένους μας, που οδήγησε στην εγκαθίδρυση του νεώτερου κυρίαρχου Ελληνικού Κράτους. Η Επανάσταση του 1821 εκδηλώθηκε σε μίαν εποχή, κατά την οποία η πολιτική συγκυρία στην Ευρώπη, που ήταν τότε ουσιαστικῶς το αποκλειστικό πεδίο διαμόρφωσης της διεθνούς πολιτικής, δεν εμφανιζόταν ευνοϊκή γι' αυτήν. Δοθέντος ὅτι οἱ γεωπολιτικοί συσχετισμοί καὶ οἱ διαφορῶν ειδῶν Συμμαχίες μεταξύ των «ισχυρῶν» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δεν συνιστοῦσαν πρόσφορο ἔδαφος γιὰ τὴν Εθνεγερεία τῶν Ἑλλήνων.

Παραταύτα, την 25η Μαρτίου 1821, το Έθνος των Ελλήνων τόλμησε την εξέγερση κατά του τουρκικού ζυγού και αγωνίσθηκε, με απaráμιλλον ηρωισμό και μέχρις εσχάτων, για την κατάκτηση της ελευθερίας του και, συνακόλουθα, την κατοχύρωση της κυριαρχίας του. Στον αγώνα τους αυτόν οι επαναστατημένοι Έλληνες είχαν συμπαρασάτες, συχνά και συμμαχητές, ορισμένα από τα πιο φωτισμένα τέκνα Λαών της Ευρώπης, που συμμερίσθηκαν τα ιδανικά της ελευθερίας και της αυτοδιάθεσης του Λαού μας. Ανεκτίμητη, όμως, αποδείχθηκε, η προσφορά πολλών Ελλήνων της Διασποράς, οι οποίοι συνεισέφεραν σ' αυτόν τον υπέρ πάντων αγώνα όχι μόνο τις περιουσίες τους αλλά και την ίδια την ζωή τους. IV αυτό θα τους σκεφτόμαστε διαρκώς μ' αισθήματα βαθύτατου σεβασμού και ειλικρινούς ευγνωμοσύνης.

Οι Έλληνες αποδείχθηκαν, τότε, «και παρά δύναμιν τολμηταί και παρά γνώμην κινδυνευταί και εν τοις δεινοίς ευέλπιδες», κατά την φράση του Θουκυδίδη. Ο αγώνας τους στέφθηκε από επιτυχία, διότι αγωνίσθηκαν για «του Χριστού την Πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία». Η διάδοση των ιδεών του Διαφωτισμού, και πιο συγκεκριμένα το ρεύμα του αποκαλούμενου «Ελληνικού Διαφωτισμού», διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ενίσχυση της επαναστατικής ορμής των Ελλήνων. Χάρη στην Επανάσταση του 1821 δημιουργήθηκε, όπως προανέφερα, το νεότερο Ελληνικό Κράτος από εμάς, τους Έλληνες, που είχαμε διατηρήσει, όμως, ζωντανή την εθνική μας συνείδηση διαμέσου των αιώνων.

Το απaráμιλλο παράδειγμα των προγόνων μας Αγωνιστών του 1821 πρέπει να μας εμπνέει και να μας καθοδηγεί στο διηνεκές. Ιδίως δε κατά την τρέχουσα κρίσιμη συγκυρία για την Πατρίδα. Όλοι οι Έλληνες, είτε ζούμε στην Ελλάδα είτε αποτελούμε μέρος του ακμάζοντος Απόδημου Ελληνισμού, οφείλουμε, περισσότερο από ποτέ, να δημιουργήσουμε ένα αρραγές μέτωπο συνευθύνης και συντονισμού των ενεργειών μας, προκειμένου ν' αντιμετωπίσουμε επιτυχώς τις μεγάλες προκλήσεις των καιρών και να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον για την Ελλάδα και τις νεότερες γενιές των Ελλήνων. Είναι η ώρα που ο Ελληνισμός οφείλει να δράσει, ως ενιαίο σώμα, κατά την φύση του και τον ιστορικό προορισμό του, αξιοποιώντας τις τεράστιες δυνατότητες και την εξαιρετική ποιότητα του ανθρώπινου δυναμικού και των Ελλήνων της Διασποράς.

Η Ελλάδα, πέραν του μεγάλου οικονομικού και κοινωνικού προβλήματος, αντιμετωπίζει σήμερα τις συνέπειες μιας πρωτόγνωρης προσφυγικής ροής, εξαιτίας της γεωγραφικής θέσης της στα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι τα δικά της σύνορα φυλασσόμενα κυριάρχως απ' αυτήν. Πιστοί στο αρχαιοελληνικό παράδειγμα της συμπεριφοράς των Προγόνων μας απέναντι στους Ικέτες αλλά και στις Χριστιανικές αρχές της αγάπης και της αλληλεγγύης, οι Έλληνες αντιμετωπίζουμε τους πρόσφυγες υπό όρους Ανθρωπισμού. Γνωρίζουμε, εξάλλου, ότι το Προσφυγικό ζήτημα θ' αντιμετωπισθεί αποτελεσματικώς μόνον εάν σταματήσει οριστικώς ο πόλεμος στην Συρία. Ως τότε, και μπροστά στην ανθρωπιστική ευαισθησία που επιβάλλει η αντιμετώπιση του Προσφυγικού ζητήματος, καλούμε τους Ευρωπαίους Εταίρους μας να θυμηθούν ότι, εκτός από την Αρχαία Ελλάδα του πνεύματος και την Ρώμη των κρατικών θεσμών, υπάρχει ο τρίτος πυλώνας του Ευρωπαϊκού Οικοδομήματος, που είναι ο Χριστιανισμός και οι αρχές του. Κέντρο της Ευρώπης δεν είναι το κοινό νόμισμα αλλά ο ίδιος Άνθρωπος. Αυτό οφείλουν όλοι οι Ευρωπαίοι φίλοι και Εταίροι μας να μην το λησμονούν. Ζητούμε, λοιπόν, από την Ευρωπαϊκή Ένωση να ξανά θυμηθεί τις αρχές της και ν' αντιμετωπίσει το

Προσφυγικό ζήτημα σύμφωνα με τον πολιτικό και νομικό της πολιτισμό, απομονώνοντας τις ακραίες εκείνες φωνές στους κόλπους της που προκρίνουν τις ακριβώς αντίθετες επιλογές και διακατέχονται από αντιανθρωπιστικά και αντιδημοκρατικά φοβικά σύνδρομα. Όπως επίσης, και υπό τις συνθήκες του βαρύτατου ευρωπαϊκού πένθους για τα πρόσφατα τρομοκρατικά χτυπήματα και ιδίως για το τελευταίο αποτρόπαιο τρομοκρατικό χτύπημα στην καρδιά της Ευρώπης, τις Βρυξέλλες, ν' αντιμετωπίσουμε αυτήν την τρομοκρατία ως πραγματική βαρβαρότητα που στρέφεται εναντίον του Πολιτισμού και της Δημοκρατίας και τους τρομοκράτες ως στυγνούς εγκληματίες εχθρούς της Ανθρωπότητας.

Τέλος, αποτελεί διαρκές χρέος μας να μην ξεχνάμε την Κύπρο. Για την Μεγαλόνησο, η οποία εξακολουθεί ν' αντιμετωπίζει την τραγωδία ξένης στρατιωτικής κατοχής εδαφών της, πρέπει ν' αναζητηθεί αμέσως λύση βιώσιμη, προκειμένου αυτή να είναι μόνιμη. Όχι, όμως, μια οποιαδήποτε λύση αλλά λύση σύμφωνη με το Διεθνές και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, πρωτογενές και παράγωγο. Για την ευόδωση αυτού του σκοπού, η συμπάρασταση και κινητοποίηση του Απόδημου Ελληνισμού -ως προς την οποία είμαι βέβαιος σύμφωνα με την μακρά παράδοση του- είναι απολύτως αναγκαία.

Μ' αυτές τις σκέψεις, και επ' ευκαιρία του πανηγυρικού εορτασμού της 25ης Μαρτίου, σας εύχομαι υγεία και προκοπή. Και σας διαβεβαιώνω ότι είμαστε υπερήφανοι που τιμάτε, με την παρουσία και το εν γένει έργο σας, την Ελλάδα και το Ελληνικό Πνεύμα σ' όλες τις γωνιές της Υφηλίου.

Έν συνεχεία είς τόν πρό τῆς αἰθούσης τοῦ Πατριαρχείου χῶρον παρετέθη δεξίωσις ὑπό τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/faac5ofJWus>

